

- 4 -

и свѣтъ отново да завърне -
да заначали отъ конца.

Ето спасителятъ Ч Сврѣхчовѣкѣтъ, който става Богородецъ./Боянъ
магѣтъ, споменатата статия./ А Сврѣхчовѣкѣтъ е човѣкѣтъ отвѣрдилъ
своята вѣра за мощь, съединилъ целѣта си съ целѣта на Твореца. -

Че той се бѣше възвисилъ
надъ всѣкидневна суета
и своята земна целъ съ целѣта
на Вишния съединилъ.

Човѣкѣтъ става Сврѣхчовѣкъ изпълнявайки завета на Твореца:

"Оставямъ азъ недотворенъ
свѣтътъ - духътъ си озари,
и пристапи и дотвори
недотвореното отъ менъ...."

И вѣрата на Сврѣхчовѣка нѣ е вече къмъ Бога - отвѣрдилъ своята
воля за мощь, неговата вѣра е самовѣра. -

Въ тоя храмъ на свѣтлия олтаръ
на самовѣра пламѣкѣтъ гори -
той нека вашия разумъ озари
и го обжегне съ гордия си жаръ.

И го обжегне и го вдѣхнови
на подвижъ свѣтъ, со който въ земни дни
човѣка свойтъ тъмни сѣдбини
отъ мъртвината пакъ да обнови.

Така ще обнови той живота, раждайки първо Бога, но не като небитие, а като битие. - Роди ли се Богъ въ свѣта, а Богъ това е единството на всички нѣща/защото освенъ него нищо не съществува/, всѣко нѣщо ще чувствува, че всичко друго е все то. -Така:/Сврѣхчовѣкѣтъ/

Той мрака въ нашия пѣтъ ни освѣтли
и въ бурята на земната борба
той факела на злото огаси.

Не може вече да има борба, нито зло, защото всѣка тваръ ще живѣе съзнавайки се единосѣща съ всичко останало - съ битието, какъто е единосѣщъ Твореца. - Творецѣтъ се ражда въ творението - оживява въ творението. Разпѣнатата на кръстѣ божествена душа/Платонъ, Тимей или за физическия свѣтъ/възкрѣсва.

Затова и тритѣ така нагледъ различни свѣтогледа сѣ въ корена си едно. Това е философията, въ която безъ да я съзнаватъ, живѣятъ всички твари:

Не питатъ тѣ къде вървятъ,
но всѣкой чувствува и знай,
че Богъ стои на всѣкой пѣтъ,
че Той е край на всѣкой край.